

Sygn. akt IV U 821/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2015r. w S.

odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 1 lipca 2014 r. Nr (...) i z dnia 26 sierpnia 2014 r.

Nr (...)

w sprawie D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżone decyzje i ustala, że ubezpieczonemu D. S. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 maja 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2016 roku.

Sygn. akt IV U 821/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział II w W. odmówił ubezpieczonemu D. S. prawa do renty szkoleniowej z uwagi na fakt, iż wymieniony pracuje i osiąga z tego tytułu dochody.

Od wyżej wymienionej decyzji odwołanie złożył D. S., który wniósł o przyznanie mu renty. Wskazał, iż pozostaje pod stałą kontrolą lekarza ortopedy (odwołanie k. 1 akt IV U 821/14).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2 akt IV U 821/14).

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział II w W. odmówił D. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która w dniu 17 czerwca 2014 r. stwierdziła, iż celowe jest przekwalifikowanie zawodowe ze względu na niezdolność do pracy ubezpieczonego w dotychczasowym zawodzie.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł D. S.. Wskazał w niej, że nadal potrzebuje leczenia. Ze względu na to, iż ubezpieczony pracuje, nie może pobierać renty szkoleniowej (k. 1 akt IV U 1131/14).

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie wskazując, iż stosownie do orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 17 czerwca 2014 r., ubezpieczonemu powinna przysługiwać renta szkoleniowa (odpowiedź na odwołanie k. 2 akt IV U 1131/14).

Postanowieniem z dnia 22 października 2014 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy IV U 1131/14 oraz IV U 821/14 (postanowienie k. 4 akt IV U 1131/14).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca D. S. w dniu 4 kwietnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 157 akt organu rentowego). Ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 kwietnia 2014 r. (decyzja k. 105 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 9 maja 2014 r. ustalił, że celowym jest, by wnioskodawca został przekwalifikowany zawodowo ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie (wypis z orzeczenia k. 161 akt organu rentowego). Ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS wobec czego skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 czerwca 2014 r. ustaliła, że celowe jest przekwalifikowanie zawodowe wnioskodawcy ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie (wypis z orzeczenia k. 169 akt organu rentowego). Od dnia 1 lutego 2011 r. D. S. jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) z siedzibą w O. (zaświadczenie k. 147 akt organu rentowego). Wobec powyższego, zaskarżoną decyzją z 1 lipca 2014 r. organ rentowy odmówił D. S. prawa do renty szkoleniowej (decyzja k. 177 akt organu rentowego). Zaskarżoną decyzją z dnia 26 sierpnia 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 181 akt organu rentowego).

Biegli lekarze neurolog i ortopeda w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznali u D. S. stan po złamaniu szyjki kości udowej lewej, po leczeniu operacyjnym z pourazowymi zmianami zwyrodnieniowymi lewego stawu biodrowego, ograniczeniem ruchomości, dolegliwościami bólowymi i niewydolnością chodu, stan po złamaniu nasady bliższej kości piszczelowej lewej po leczeniu operacyjnymi, z ograniczeniem ruchomości, dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi oraz niewydolnością chodu. Ponadto rozpoznane zostały nawracające dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i skoliozy czynnościowej, bez objawów korzeniowych i ubytkowych oraz trzaskające po prawej stronie biodro. Powyższe powoduje, iż zdaniem biegłych, ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 maja 2014 r. do 30 kwietnia 2016 r. (opinia k. 19).

W opinii uzupełniającej biegli neurolog oraz ortopeda podtrzymali stanowisko wyrażone w opinii głównej. Wskazali ponadto, iż nie ma przeciwwskazań ortopedycznych i neurologicznych do przekwalifikowania zawodowego. Stwierdzili przy tym, że decyzja o przekwalifikowaniu zawodowym jest złożona, wymaga bowiem opinii psychologa oraz zgody ubezpieczonego (opinia uzupełniająca k. 28).

Biegła psycholog w sporządzonej opinii stwierdziła, iż biorąc pod uwagę wiek, predyspozycje psychofizyczne i stan zdrowia ubezpieczonego, jego przekwalifikowanie zawodowe należy uznać za bezcelowe (opinia k. 53-57).

Ubezpieczony D. S. ma 46 lat, ma wykształcenie zawodowe o kierunku monter urządzeń elektronicznych. Dotychczas pracował jako operator przy dozorcze maszyny. Było to zatrudnienie wymagające pracy na wysokości. Ubezpieczony przenosił ciężkie elementy, jeździł wózkiem. Następnie, został zatrudniony na innym stanowisku, na którym do jego zadań należało przenoszenie kineskopów. Aktualnie, D. S. jest zatrudniony w Zakładzie Pracy (...) na stanowisku kierowcy (okoliczności niesporne, wyjaśnienia ubezpieczonego k. 38v).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania wnioskodawcy D. S. są zasadne i zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Stosownie do treści art. 60 ust. 1 powołanej ustawy, osobie spełniającej warunki określone w art. 57, w stosunku do której orzeczono celowość przekwalifikowania zawodowego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie, przysługuje renta szkoleniowa przez okres 6 miesięcy.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u wnioskodawcy istnieje nadal, częściowa lub całkowita niezdolność do pracy oraz, czy celowym jest jego przekwalifikowanie zawodowe ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie. Wskazać bowiem należy, iż był on uprawniony do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 kwietnia 2014 r.

Sporządzone na tę okoliczność opinia główna oraz uzupełniająca biegłych lekarzy neurologa i ortopedy dała podstawy do ustalenia, że wnioskodawca nadal, od 1 maja 2014 r. do 30 kwietnia 2016 r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy.

W złożonej opinii biegli wskazali m. in., że ubezpieczony w 2008 r. w wypadku komunikacyjnym doznał urazu lewej kończyny dolnej tj. złamania szyjki kości udowej i nasady bliższej kości piszczelowej, w związku z czym był leczony operacyjnie. Obecnie zaś skarży się na dolegliwości bólowe stawów lewej kończyny dolnej, nasilające się podczas chodzenia, przenoszenia ciężarów, chodzenia po nierównościach. Biegli wskazali, iż z badań RTG wykonanych w listopadzie 2014 r. wynika, że u D. S. występuje stan po zespoleniu złamania nasady bliższej kości piszczelowej lewej płytą LCP i śrubami, wczesne zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego, stan po zespoleniu złamania szyjki kości udowej lewej płytą i trzema śrubami, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu biodrowego oraz zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa. Powyższe powoduje, iż ubezpieczony jest niezdolny do wykonywania pracy fizycznej wymagającej dłuższego chodzenia lub stania, przenoszenia ciężarów, chodzenia po schodach, po nierównościach. D. S. kwalifikuje się do całkowitej protezoplastyki lewego stawu biodrowego i lewego stawu kolanowego, po czym, w ocenie biegłych, być może poprawi się wydolność i sprawność lewej kończyny dolnej i zmniejszy się dolegliwości bólowe kręgosłupa (k. 19). W opinii uzupełniającej, sporządzonej na skutek zgłoszenia przez organ rentowy zastrzeżeń, biegli podtrzymali poprzednio wyrażone stanowisko. Wskazali, iż ortopedycznie i neurologicznie nie stwierdzają przeciwwskazań do przekwalifikowania zawodowego, dzięki czemu zostanie mu umożliwione wykonywanie pracy siedzącej. Podkreślili jednak, iż decyzja o przekwalifikowaniu zawodowym jest złożona, wymaga bowiem opinii psychologa oraz zgody ubezpieczonego (k. 28).

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłej psycholog na okoliczność stwierdzenia, czy istnieje celowość przekwalifikowania zawodowego ubezpieczonego ze względu na niezdolność do pracy ubezpieczonego w dotychczasowym zawodzie. W ocenie biegłej, powyższe przekwalifikowanie uznać należy za bezcelowe. Ubezpieczony

będąc w pełni zdrowym człowiekiem osiągnął kwalifikacje zawodowe na poziomie trzecim, stosownie do treści rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 27 kwietnia 2010 r. w sprawie kwalifikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 760). Jak wskazano bowiem w uzasadnieniu opinii, D. S. mógłby ewentualnie pracować jako archiwista, geograf, geolog, konduktor, listonosz, magazynier, meteorolog. Ze względu jednak na wiek ubezpieczonego oraz posiadanie predyspozycji psychologiczne jak również istniejące przeciwwskazania ortopedyczne, uzyskanie przez D. S. kwalifikacji w wyżej wymienionych zawodach wydaje się być niemożliwe. Wskazane zawody wymagają bowiem kwalifikacji na poziomie czwartym lub odporności psychicznej, zdolności kierowniczych albo stania i chodzenia.

W ocenie Sądu, sporządzone opinie stanowią miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie. Wydane zostały przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę, a ponadto ich sporządzenie poprzedzone zostało analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniami. Opinie są spójne, logiczne oraz należycie uzasadnione. Dlatego też Sąd podzielił wnioski wyrażone przez biegłych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 maja 2014 r. do 30 kwietnia 2016 r. Jednocześnie, Sąd uznał, stosownie do wniosków wyrażonych przez biegłą psycholog, iż nie jest celowe przekwalifikowanie zawodowe ubezpieczonego. Argumentacja wyrażona przez biegłą, w obliczu treści opinii neurolog i ortopedy, nie pozostawia bowiem żadnych wątpliwości co do niezasadności przekwalifikowania zawodowego D. S.. Wobec powyższego nie jest celowym rozpatrywanie wniosku ubezpieczonego w kategoriach zasadności lub nie przyznania mu prawa do renty szkoleniowej. Jednocześnie, wskazać należy, iż ubezpieczony spełnił wymagania dotyczące uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w sentencji wyroku.